Phi. ij. Nostra conuersatio in celis est
In hac altitudine conuersationis debe
mus pullos .i. opa nrā bona ponere
tūc serpēs antiquus .i. dyabolꝰ q̄rit
illū occidere per appositionē alicuius
peccati mortalis Sed forte ꝓpter vite
eminentiā ꝓpositū suū nō potest ad
implere Tūc vadit dyabolꝰ ⁊ tēptat
illos vento interficere: dū laudē hūa
nam sibi cōmendat q̄ sibi sepiꝰ veniet
vt ꝓpter appetitū talis laudis faciat
bona opa: morienꝰ pulli q̄ ad meitū.
Accipiamꝰ ergo petrā .i. xp̄m ⁊ pona
mus inter opa nrā ⁊ ventū vane glē
vt sic opa nrā dirigamꝰ ad deū ⁊ erit
nobis retributio magna Quia sicut
vobis cōstare debet: tres sagittas dn̄s
iaciet ī hominibꝫ valde acutas. p̄ma
vocationis. secūda deceptiōis. tercia
diffinitionis. Sagitta vocationis qn̄
dicet. Surgite mortui venite ad iudi
ciū. De ista vocacōne h̄etur ioh. Oēs
qui in monumētis sūt audiēt vocem
filij dei Et etiā iero. Siue cōmedā siue
bibam semp videt in auribꝫ meis so
nae. surgite mortui ⁊c̄. Sagitta decep
cionis qn̄ in iudicio dicet peccatoribꝰ
Esuriui ⁊ non dedisti m̄ manducare.
Sagitta diffinitōis eit qn̄ iudex dicꝫ
Ite maledicti in ignē eternum.

De cautela delēdi pcc̄a .xxxviij

Legitur tp̄e henrici impatoris
secūdi ꝙ cū q̄dam ciuitas ob
sessa fuisset ab inimicis suis
añq̄ īmici venerāt ad cītatē q̄daꝫ co
lūba in cītate descendit c̄ca cuiꝰ collū
inuēte sūt lr̄e q̄s deferebat: talis sen
tēcie Generatio canina veit ⁊ eit gēs
cōtentiosa. cōtra q̄s p te et per alios
legē tuā defendas Moralizatio

Rm̄i p istā colūbam q̄d intelligē
possimꝰ: nisi spm̄ scm̄: q̄ ī spē co
lūbe descendit sup xp̄m q̄ nobis con
fert lr̄as: cum nrā pctā manifestat ⁊
nūciat nobis: ꝙ gens cōtentiosa veīt
ad obsidionē .i. ad obsidendū nos scꝫ
homines ad perdēdum. Et ideo dum
lucē habemꝰ: spūs sci legamꝰ lr̄as .i.
pctā nrā per cōfessionē detegamꝰ vt
legē dei seruaē possimꝰ ⁊ mortē eua
dē. ne clause p mortē īueniāt ī cōfessi
one. non mūdate in districto iudicio
Tu ergo diues filij signū: q̄ sua sapi
entia nouit diuitias distribuē ⁊ au
ferre hꝫ. tu potēs ⁊ fortis signū p̄ris:
q̄ sua potētia p̄t te robustū facere et ī
infirmitatē deiicē. Habes tu pctā ob
stat signuꝫ spūs sci qui sua clemētia
vult pctā nrā ad memoriā reducere
nisi añ deꝰ h̄ sig̃ oñderet: hō iudiciuꝫ
ñ recte crederet sicut ip̄e ait iohis. iij.
Nisi sig̃ ⁊ ꝓdigia videritis. nō creditis.

De recōsiliacōe dei ⁊ hōis .xxxix.

Legit̄ in gestis rōrum ꝙ īter
duos fratres tanta eāt discor
dia ꝙ vnꝰ frater oēs terras
alterius destruxit. Audiēs h̄ Julius
impator grauē cōcepit cōtra fratrē ꝑsecu
tionē Ille vero īpatoris offensā ꝑcipiēs
veit ad fratrē suū cui tot mala ītulit
petēs mīaꝫ ab eo rogās īsup eū q̄teꝰ
int̄ īpatorē ⁊ ipsū pacē reforꝫret. Cir
cūstātes aūt dixerūt eū pacē ñ meru
isse ꝫ grauē penā Quibꝫ ille sic rn̄dt
Nō ē diligēdꝰ princeps q̄ in bello est
mitis vt agnꝰ: in pace seuerꝰ vt leo.
Licꝫ g̃ nō ꝓmeret frat̄ meꝰ erga me
tn̄ recōciliabo eū si potero. qꝛ iniuria
quā m̄ ītulit satis vindicata ē in illo
cū mīaꝫ īploāt ⁊ sic int̄ īpatorē offen
sum ⁊ fratrē suū pacē reformauit.

Rm̄i isti duo frēs sūt filiꝰ dei et hō
inter q̄s mag̃ ē discordia qn̄ hō
pctō mortali cōsētit Et tātū tūc ꝑseq̄t fi
liū dei frēm suū ꝙ quātū in eo ē iterꝫ
vult eū crucifigē Vn̄ ad hebre. Iterū
crucifigētes filium dei ⁊c̄. Propter q̄
offendit sūmꝰ īpator p̄r celestis Ac
cedamꝰ g̃ frēm nr̄m .i. xp̄m ⁊ petamꝰ
ab eo mīam cū cōtritōe cordꝫ ⁊ illd pro
vindicta sufficienti reputabit vt no
bis culpam nostraꝫ remittat ⁊ pacē
inter impatorem celestem et nos re
formabit Si ergo tu times eius iusti
ciam fuge ad eius mīaꝫ. qꝛ maior est
eiꝰ misericordia q̄ nrā miseria Vn̄ ps̄

Misericordia eius super omnia opera eius.

De mō tētacōnis a pitia. C. xl.

Legitur vt dicit macrobius q̃ erat q̃dā miles q̃ habuit vxorē suā suspectā q̃ plus aliū dilexit q̃ ipm̃ ppt̃ aliq̃ audita a visa sepius ab vxore q̃ fuit si verū eēt Illa simplr negauit q̃ nullū aliū ppt̃ ipsū intātū dilexit. Miles dictis eius nō acq̃uiuit. quēdā clericū peritū adijt a cū eo inuenit vt de hac veritatē ei ostēderet. Qui ait. Hoc nō potero tēptare nisi dñam videre a cū ea fabulare. Et ille. Rogo te cū affectu vt hodie mecū cibū gustes a ego te cū vxore mea collocabo Clericus autē accessit ad domū militis. hora prādij venit. Juxta dnām ē collocatus Finito prādio clericus incepit cū dña de diuisis negocijs hīe colloq̃a Hoc facto clericus manū dñe accepit a pulsū suū tetigit. deinde sermonē de eo fecit cū q̃ erat scādalizata a vehemēr suspecta. statim p̄ gaudio pulsus incepit velocir moueri et calefieri q̃ diu sermonē de eo traxit. Clericus ꝗ papiēs sermonē incepit ꝗ vir suo hīe a pulsus statim ab omni motu a calore cessabat. Ex hoc percepit dominus ipe q̃ alium dilexit. s. de quo erat scandalizata plus q̃ virū ppriū Et sic miles p clericū ad rei veritatē puenit.

Moāliza.

Carissimi miles iste ē xps filius dei q̃ p nos pugnauit ꝗ diabolū a victoria obtinuit. Vxor ē aīa sibi p baptismū iuncta. Osee secūdo. Spōsabo te mihi in fide. Sz vxor ista sepissime plus aliū diligit q̃ virū suū. vel deū Et ꝗ satis bene poterit experiri a probari in istis diebus. Si q̃s loq̃r sicut fidēlis viri castitas. ꝗbū dei p dicādo. salutē aīe pnūciādo. status a multi odiosus erit. a quicq̃d dixerit p tedio et desolatiōe habebunt. Et q̃rel. Quia pulsus cordis p̄ponit amorē. vel delectacōes carnis a mūdi āte dei amorē ꝗ sacrā scripturā q̃ dicit Ante oīa deū diligēdus. Sz si aliq̃ de mūdi vanitatibus īcepēr dicere statim iocūdi et leti fūt a tempus breue videtur.

De victoria xpi a caritate eius nimia.

Capitulū q̃dragesimūp̄mū

Cosdras īperator athenēsiū ꝗ dorēses pugnaturus congregauit exercitū. a sup euētu belli cōsuluit apollinē. Cui responsū ē. q̃ aliter nō vinceret ille nisi ipse gladio interiret hostili. Dorēses ꝗ audito dixerit ne q̃s lederet corpus regis cosdre Qz postq̃ cosdras cognouit mutato regis habitu arma accepit a exercitū penetrauit. qd videns vnus militū lancea eū vsq̃ad cor penetrauit. a sic per mortē suā populū suū de manibus inimicorū suorū liberauit. Tādē de morte eius factus ē plāctus magnus ex vtraq̃ populi parte.

Moāliza.

Carissimi. sic dilectus dñs nr̄ Jhs xps ꝗsulto deo pīe q̃ generis hūani nō posset redimi nisi ipse moreret. Venit igit pugnaturus in bello isto ꝗ diabolū sciēs q̃ agnoscerēt mutauit habitū suū q̃ naturā hūanā assumpsit. i. cort. i. Si ꝗguissēt. nūq̃ dñz glorie crucifixissēt Imminēte ꝗdo die belli vnus militū stās iuxta crucē cū lancea eū vsq̃ad cor penetrauit. et sic p mortē suā totū genus hūanū morti iuste adiudicatū liberauit. qd ē mortis dolor ē ex vtraq̃ parte. ꝗ ē deōnes multū dolebāt q̃ p eius mortē genus hūanū erat saluatū Ex alia parte ꝗstes erant aptī de nece sui domini.

De defectu caritatis C. Ca. xliij.

Refert enim valerius. q̃ in roma vidit in vna colūna q̃tuor literas q̃ q̃libz ter scribebat. tres P P P tres S S S tres R R R tres F F F Visis lrīs dixit Heu heu cōfusiōes vidō cāritatis istius Satrape ꝗ audiētes dixerūt Magister dic ꝗcepta tua At ille. Talis ē expositio trāq̃ Pat̃ pīe perditur. Sapientia secum sustollitur. Ruunt regna rome. Ferro flāma. fame. Qd postea sic rei p-